

fit Forslag om Understøttelse til Provinskomedie ind paa Forhandlingsmaaden i dette Ting. Jeg kan ikke andet end dertil gøre den ganske korte Bemærkning, at det kan dog være, at det gaar det ærede Medlem, som det jævnlig gaar, at Fortiden kommer til at tegne sig for en i et noget fantastisk Lys, og naar det ærede Medlem mener, at vi nu ere komne ind paa en saa sørgelig Forhandlingsmaade, at vi ere sunkne saa lavt, at vi nærme os Gemtliighed og — jeg kan ikke huske det andet Udtryk — Gøgl syntes jeg næsten, det ærede Medlem sagde

Formanden (Høgskro): Det tror jeg ikke, at det ærede Medlem sagde. Jeg maatte da have paatalt det.

Kalkenstjerne: Nej, det var Udtrykket „Bælling“, det ærede Medlem brugte.

Formanden (Høgskro): Det vilde heller ikke have været et passende Udtryk.

Kalkenstjerne: Jeg vil kun for at forebygge Misforstaaelse gøre opmærksom paa, at det ikke er mig, der brugte dette Ord „Bælling“ om dette Tings Forhandlinger, men det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds. Jeg vil sige, at jeg har haft Bejlighed til i Aarenes Løb at fordybe mig lidt i baade dette og det andet Tings, overhovedet i Rigsdagens Forhandlinger i den Tid, vi have haft Rigsdag her i Landet, og jeg maa sige, at min Erfaring i saa Henseende gaar nærmest i den Retning, at det var i 1848—49 omtrent som det er den Dag i Dag. Jeg tror, at man var Danske den Gang som den Dag i Dag, at de Egenstaber, der karakteriserede den nuværende danske Rigsdag, allerede karakteriserede den grundlovgivende Rigsdag i 1848. Nærmere at komme ind paa disse Egenstaber, tør jeg ikke, da jeg ikke antager, at det egentlig foreligger til Behandling for Ojeblikket. — Jeg skal sige om det Forslag, som det ærede Medlem sammen med 14 andre Medlemmer har stillet, tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg agter at stemme for det Forslag, men naar jeg gør det, maa jeg ganske vist sige, at medens det ærede Medlem talte, voksede Betænkningerne ved at stemme for det ikke saa ganske lidt hos mig. Jeg tør jo ikke sige, om det er gaaet andre ærede Medlemmer lige saadan, men det ærede Medlem, synes jeg, kom, ved at anbefale dette Forslag, til ligesom at ville sige, at naar man nu vil give her en saa betydelig Understøttelse til et Selvfab af Provinsstue-

spillere, skulde man give dem en rigtig Lønke om Benet. Denne Lønke skulde det kgl. Teaters Chef eller en anden til det kgl. Teater knyttet Mand have, og man skulde altsaa bringe dette Selvfab i en vis Afhængighed af det kgl. Teater; det skulde komme til at se ud til det kgl. Teater som det Ideal, det skulde stræbe henimod; selv om det ikke kunde naa det, burde dette alligevel altid være Maalet for dets Bestræbelser. Jeg skal ikke nægte, at da jeg hørte det, og hørte, hvorledes det ærede Medlem tog Afstand fra Gemtliigheden, begyndte jeg at blive noget betænkelig derved. Vi have jo som Medlemmer af dette Ting jævnlig Anledning til, naar man ikke vil afvise de Gaver, som et velvilligt Forsyn her paa Jorden tillender os; at overvære det kgl. Teaters Komedier, og jeg skal ikke nægte, at det hører til de Blandede Fornøjelser; det hører til de Fornøjelser, synes jeg, som man jævnlig maa sige om, at man helst maatte være fri for dem. Vaade hvad Skuespillene og de andre Kunstarter angaar, kan jeg ikke sige andet, end at de Erfaringer, jeg har gjort, opmuntre mig ikke i fjerneste Maade til at opfordre et nydannet Selvfab til at tage det kgl. Teater til Ideal. Jeg synes nok, at det nærmer sig meget stærkt til at blive et Sted, hvor man leder sig, i Stedet for egentlig talt at blive et Kunstens Tempel her i Landet. Derfor kan jeg ingenlunde paa den Motivering, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pingel) gav, gaa med til dette Forslag. Jeg haaber, at naar det kommer til en alvorlig Forhandling om denne Sag, vil man overlade et saadant Selvfab nogenlunde frie Hænder til at bestemme sit Repertoire efter sit Publikum. Jeg tror f. Eks., det vilde være meget uheldigt, om et saadant Selvfab af det kgl. Teaters Eksempel skulde lade sig forlede til at optage en af vor Digtekunstis første Perler, saaledes som Maddin, og træde den saa flad, saa kedelig, saa aandløs, som det er lykkedes det kgl. Teater ved sine Forestillinger i Winter at træde dette vor største Digters mest geniale Skuespil. Derfor kan jeg ikke sige andet, end at naar jeg stemmer herfor, er det for at give denne Sag et Stød fremad; saa er det for at støtte de Bestræbelser, som jeg altid har paastaaet hos det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds, naar han ønsker, at vi skulle komme bort fra at samle alting her i Kjøbenhavn og ogsaa lade Provinserne saa lidt Del i de forskellige Goder, som vi i saa rigeligt Maal lade Hovedstaden blive til Del. Jeg kunde ganske vist ønske, at man skulde begynde fra en anden Ende end